

Селекиятъ бикъ.

(Истинска случка).

Въ нашето селце, Крушево, имаше единъ голѣмъ говежди бикъ. Той бѣше на възраст около петъ години. Вратътъ му бѣ толкова дебелъ, щото едвамъ можеше свободно да си обърне главата. А снагата, краката, рогата и челото му бѣха чудо:



като го погледне човѣкъ, трѣпки го побивать! Онова широко и покрито съ гѣсти и наждрени косми чело; ония голѣми и страшни черни очи; ония извити и остри рогове; онѣзи дебели и рунтави крака — всичко придава на животното единъ внушителенъ изгледъ. Когато се наежи, потрепервашъ. Зарева ли, косата ти настрѣхва!

А въ сжщность бѣше като агне кротъкъ. Малкитѣ дѣца, воловарчетата, щомъ като го видятъ негдѣ по полето и като си тупатъ торбичкитѣ завикватъ къмъ него: „Бичи“ — „бичи“, тогава той кротичко идва при тѣхъ, а тѣ радостно му подаватъ хлѣбецъ, а пѣкъ той имъ ближе рѣцѣтъ. Понѣ-